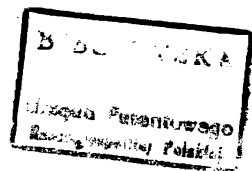

Opublikowano dnia 25 czerwca 1954 r.

A01d 45/08

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 36286

45c 45/08

Kl. 45c, 27/40

Okręgowy Zarząd Państwowych Gospodarstw Rolnych *)

Państwowe Przedsiębiorstwo Wyodrębnione

(Kraków, Polska)

Kosiarka do szuwarów

Udzielono patentu z mocą od dnia 6 listopada 1951 r.

Stosowany dotychczas sposób koszenia szuwarów posiadał szereg wad, wymagał zatrudnienia czterech ludzi, którzy musieli wkładać dużo wysiłku fizycznego w pracę wiosłowania wykonując równocześnie koszenie za pomocą kos zawieszonych na łańcuchach trzymanyh w rękach.

Kosiarki do szuwarów według wynalazku obsługuje tylko trzech ludzi (dwóch wiosłuje), trzeci obsługuje zespół kos uzyskując w ten sposób dużą oszczędność w czasie i kosztach, ludzie zaś pracują przy minimalnym wysiłku fizycznym. Kosiarka według wynalazku posiada bardzo prostą konstrukcję.

Kosiarkę według wynalazku przedstawiono na rysunku, przy czym fig. 1 przedstawia kosiarkę do szuwarów w widoku z góry, fig. 2 — w widoku z przodu i fig. 3 — w widoku z boku.

Drewniana rama 1 kosiarki do szuwarów ułożona jest i przymocowana swymi końcami 2, 3

oraz 2a i 3a na dwóch łódkach A i B, które ustawione są równolegle do siebie i do kierunku jazdy, zaznaczonego strzałką na fig. 1. Do ramy 1 w odpowiednim miejscu przymocowane są dwa wysięgniki 4 i 4a zaopatrzone w ruchome orczyki 5 i 5a nachylone do poziomu pod kątem około 45°. Do wewnętrznych końców orczyków 5 i 5a są przymocowane łańcuszki 6 i 6a, na których wisi zespół kos 7 połączonych ze sobą sposobem stosowanym dotychczas. Zewnętrzne końce orczyków 5 i 5a są połączone za pomocą linek 8 i 8a z końcami wahaczy 9 i 9a, które są obrotowo umocowane na osiach 10 i 10a do ramy 1. Wahacze 9 i 9a są ze sobą sprzęgnięte za pośrednictwem cięgieł 11 i 11a oraz wahacza 12 umocowanego na osi 13. Wewnętrzne końce wahaczy 9 i 9a są sprzęgnięte z pionowymi dźwigniami 14 i 14a umocowanymi na osiach 15 i 15a za pomocą cięgieł 16 i 16a. Górne końce dźwigni 14 i 14a posiadają rękojeści 17 i 17a (fig. 2). Kosiarka do szuwarów posiada w środkowej części ramy przymocowany stołek 18, oraz podnózek 19

*) Właściciel patentu oświadczył, że twórcą wynalazku jest Henryk Dolkowski w Krakowie.

dla człowieka obsługującego kosiarkę. Środkową część kosiarki, złożoną z dwóch belek 20 i 20a, stolka 18, podnóżka 19 oraz dźwignien 14 i 14a i wahacza 12, można odejmować z ramy kosiarki po odpięciu cięgieł 11 i 11a, 16 i 16a i wyjęciu uchwytów, którymi mocuje się belki 20 i 20a do części środkowej ramy 1, w celu ułatwienia transportu.

Kosiarka działa w ten sposób, że obsługujący kosiarkę, siedząc na stolku 18, porusza rękojeściami 17 i 17a, uruchamiając dźwignię 14 i 14a przez wykonywanie ruchu w przód i w tył. Ruch ten jest przenoszony przez cięgła 16 i 16a, wahacze 9 i 9a i linki 8 i 8a na orczyki 5 i 5a, które obracają się dokoła osi 21 i 21a. Ponieważ wahacze 9 i 9a są ze sobą sprzężone za pomocą cięgieł 11 i 11a oraz wahacza 12, istnieje więc ścisła wzajemna zależność tych ruchów, jak również zależność ruchów dźwignien 14 i 14a oraz orczyków 5 i 5a. Z chwilą gdy rękojeść 17 dźwigni 14 zostanie obrócona dokoła osi 15 o pewien kąt w przód, a z nią przez elementy przenoszące ruch i orczyk 5, to rękojeść 17a dźwigni 14a obróci się o ten sam kąt w tył, a z nią też orczyk 5a. Kosy 7 zawieszane na łańcuchach 6 i 6a, przymocowane do wewnętrznych końców orczyków 5 i 5a, poruszane w prawo i lewo tuż nad dnem stawu, ścinają szuwały.

Zastrzeżenia patentowe

1. Kosiarka do szuwarów, znamienne tym, że posiada ramę (1) do której przymocowane są wysięgniki (4, 4a), wahacze (9, 9a), część środkowa złożona z belek (20, 20a), stolka (18), podnóżka (19), dźwignien (14, 14a) oraz

wahacza (12) i z orczyków (5, 5a) umocowanych obrotowo na wysięgnikach (4, 4a), przy czym u wewnętrznych końców orczyków (5, 5a) na łańcuchkach (6, 6a) jest zawieszony zespół kos (7) zaś ich końce zewnętrzne są połączone z wahaczami (9, 9a) linkami (8, 8a).

2. Kosiarka według zastrz. 1, znamienne tym, że jest ułożona i przymocowana końcami (2, 2a) oraz (3, 3a) do dwóch łódek (A, B) ustawionych równolegle do siebie i do kierunku jazdy oraz, że wysięgniki (4, 4a) i część środkowa są przymocowane do ramy (1) klamrami i dają się odłączyć od ramy (1) przez odjęcie cięgieł (11, 11a) (16, 16a) i klamer.
3. Kosiarka według zastrz. 1 i 2, znamienne tym, że pionowe dźwignie (14, 14a) umocowane obrotowo na osiach (15, 15a) mają u góry rękojeści (17, 17a), zaś ich dalsze końce są połączone za pomocą cięgieł (16, 16a) z końcami wahaczy (9, 9a) umocowanymi obrotowo na osiach (10, 10a) do ramy (1), a ich końce zewnętrzne są połączone za pomocą linek (8, 8a) z orczykami (5, 5a) umocowanymi obrotowo na końcach wysięgników (4, 4a) pod kątem około 45° do poziomu.
4. Kosiarka według zastrz. 1, 2 i 3, znamienne tym, że dźwignie pionowe (14, 14a) są sprzęgnięte ze sobą za pośrednictwem cięgieł (16, 16a) z wahaczami (9, 9a) zaś cięglami (11, 11a) z wahaczem (12).

Okręgowy Zarząd
Państwowych Gospodarstw Rolnych
Przedsiębiorstwo Państwowe
Wyodrębnione
Zastępca: Kolegium Rzeczników Patentowych

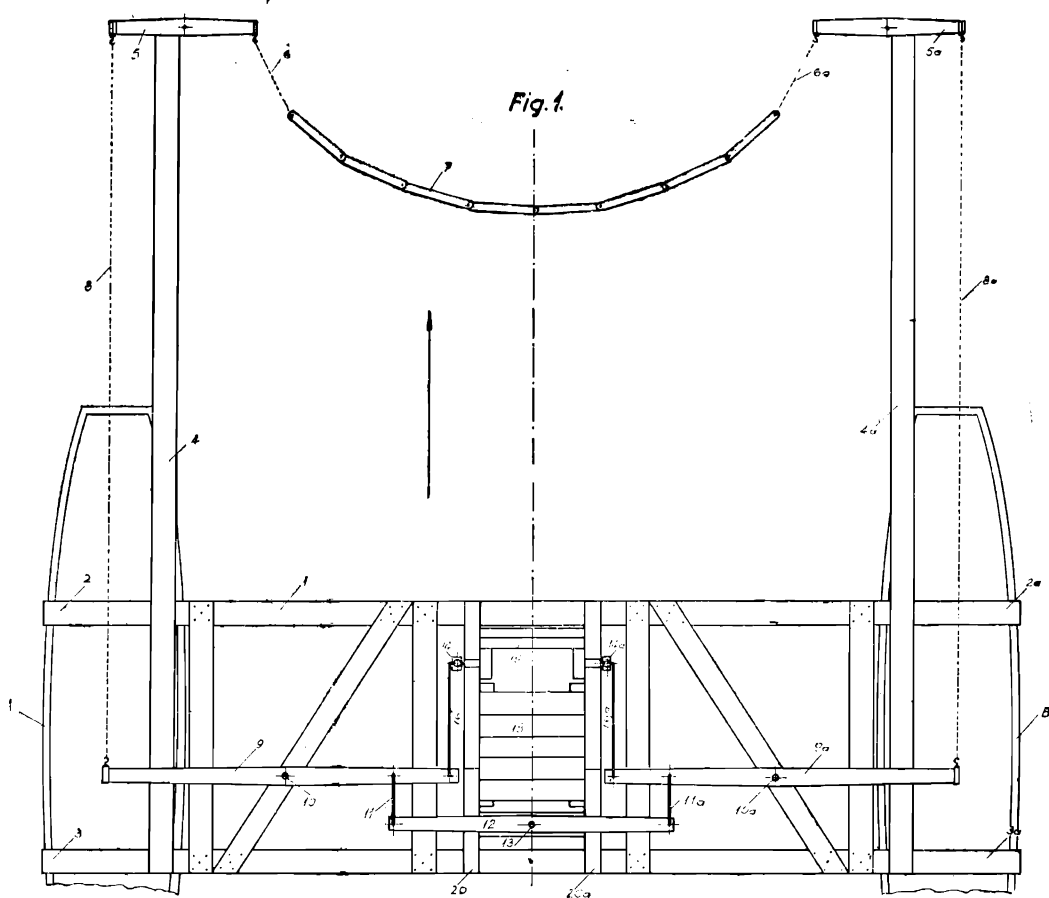

Fig. 2.

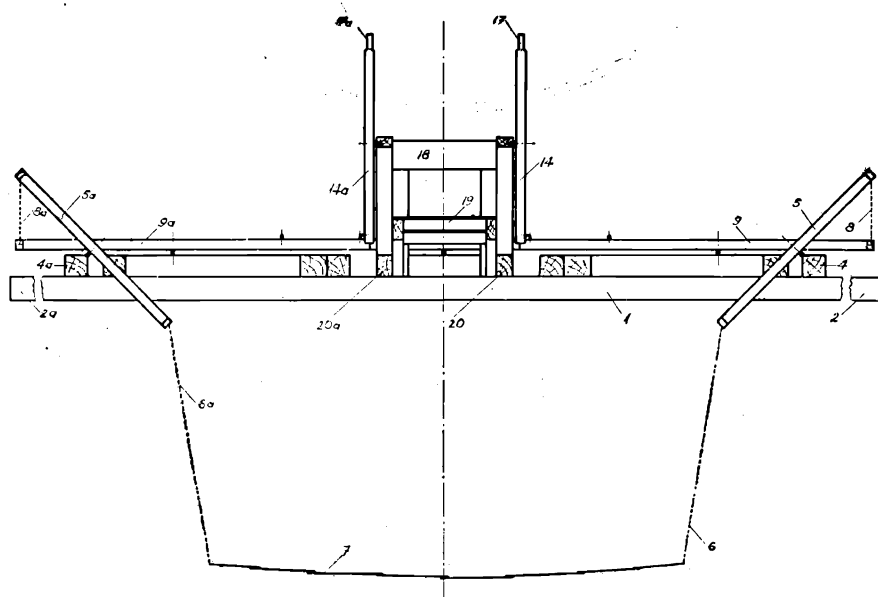
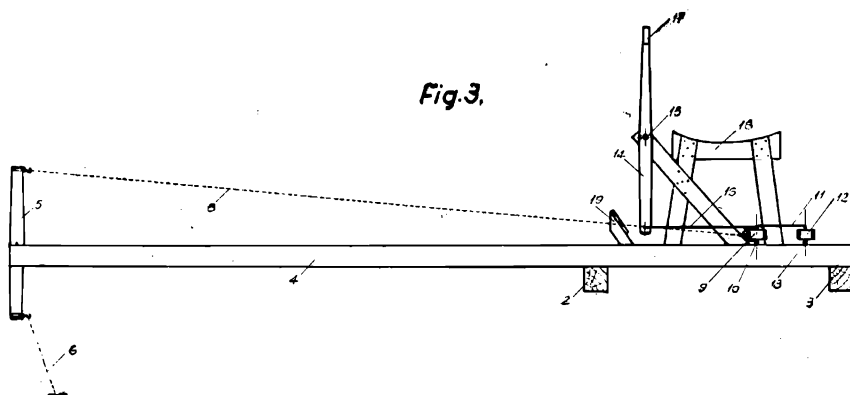

Fig.3.

B SŁOWSKI
Urzędu Patentowego
Raciborska 10, Katowice